



בש"פ 5351/19 - מדינת ישראל נגד יום טוב דניאל כהן

בבית המשפט העליון

בש"פ 5351/19

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

המבקשת:

מדינת ישראל

נגד

המשיב:

יום טוב דניאל כהן

בקשה שניה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

בשם המבקשת:

עו"ד הדר פרנקל

בשם המשיב:

עו"ד רועי פוליטי

החלטה

1. לפניי בקשה שניה להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, החל מיום 31.8.2019 או עד למתן פסק דין בת"פ 3887-09-18 בבית המשפט המחוזי ירושלים, לפי המוקדם.

2. עובדות המקרה דנן, כולל פרטי כתב האישום וההליכים הקודמים, נדונו בהחלטה קודמת של בית משפט זה (ראו בש"פ 3417/19 מדינת ישראל נ' יום טוב (26.5.2019) (להלן: בש"פ 3417/19)). משכך, אסתפק בסקירת עיקרי הדברים הדרושים להכרעה בבקשה הנוכחית.



3. ביום 3.9.2018 הוגש נגד המשיב ושותפיו כתב אישום המייחס להם עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, מתן אמצעים לביצוע פשע, החזקת סם שלא לצריכה עצמית, ייצור, הכנה והפקה של סמים וכן החזקת כלים לשם כך. לפי הנטען, התכנית העבריינית כללה הפקת סמים מ-6 ליטרים של קוקאין נוזלי שיובא לישראל מקולומביה.
4. בד-בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה לבית המשפט המחוזי ירושלים בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו (מ"ת 3930-09-18). ביום 6.11.2018 קבע בית המשפט המחוזי כי מעורבותו של המשיב בפרשה נשוא כתב האישום "אינה שולית כלל ועיקר" וכי הלה היה מעורב באופן ניכר בתכנית של הפקת קוקאין. בית המשפט הוסיף וקבע כי בשים לב לכך שהמשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה למיוחס לו, קמה נגדו עילת מעצר, והורה על מעצרו עד תום ההליכים.
5. ביום 26.5.2019 האריך בית משפט זה את מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל מיום 3.6.2019 (ראו בש"פ 3417/19).
6. בית המשפט המחוזי קבע חמישה מועדי הוכחות לחודשים יוני עד אוקטובר 2019 – מועד שהועד לסיום פרשת ההגנה ולסיכומים. ביני לביני, נתקיימו שלוש ישיבות הוכחות במהלכן נשמעו מספר עדי תביעה ונקבעה ישיבת הוכחות נוספת ליום 2.10.2019. ביום 22.7.2019, לאחר שבית המשפט המחוזי הורה על העברת התיק להליך גישור, התקיימה ישיבה כאמור אולם לא הושגו הסכמות בין הצדדים.
7. המדינה מבקשת להאריך את מעצרו של המשיב בתשעים ימים נוספים, בטענה כי מסוכנותו נלמדת הן מחומרת העבירות המיוחסות לו בכתב האישום והן מעברו הפלילי, הכולל הרשעות בעבירות רכוש, סמים, שוד והחזקת סכין וכן הפרת הוראה חוקית. המדינה מוסיפה וטוענת כי שלושת תסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של המשיב העריכו כי הלה אינו נרתע מפריצת גבולות החוק, חרף העונשים שהוטלו עליו בעבר, וכי הסיכון הנשקף ממנו מתעצם נוכח המשך קיומם של קשרים עם מפרי חוק. עוד נטען, כי התיק מתקדם בקצב סביר וכי נקבעו בו שלושה מועדי הוכחות נוספים – כולם בתוך תקופת הארכת המעצר המבוקשת.
8. המשיב, מנגד, טוען כי משפטו ימשך זמן רב וכי מן הדין לשחררו לחלופת מעצר – כגון מעצר בתנאים של פיקוח אלקטרוני – כפי שנעשה ביחס לשותפיו לכתב האישום. עוד טוען המשיב כי חל כרסום בחומר הראיות לחובתו, בין היתר, לנוכח הסתירות שלדבריו התגלו בעדותה של עדת תביעה מרכזית.
9. מבלי להקל ראש בטענות המשיב, הגעתי למסקנה כי נקודת האיזון בין צרכי ההליך הפלילי, מחד גיסא, לבין ההגנה על חירות המשיב תחת חזקת החפות, מאידך גיסא, טרם הוסטה לכיוון מציאת חלופה למעצר מאחורי סורג ובריא. המשיב מואשם בעבירות חמורות. אלו כוללות עבירת סמים שכשלעצמה מצדיקה מעצר עד תום ההליכים. באשר לטענה בדבר כרסום בחומר הראיות, מקומה בבקשה לעיון חוזר שאותה צריך המשיב להפנות לבית המשפט המחוזי. כך הוא גם לגבי הטענה בדבר אחידות המעצרים, אשר לא נטענה בפה-מלא לפני בית המשפט המחוזי, והטענה בנוגע לחלופת האיזוק האלקטרוני. בית המשפט המחוזי מן הסתם יידרש לעניינים אלה בהמשך הדרך; ואם המשיב חפץ להעמידם לדיון, עליו להגיש לבית המשפט המחוזי בקשה לעיון חוזר.



10. אני מקבל אפוא את בקשת המדינה ומורה על הארכת מעצרו של המשיב כמבוקש לעיל.

ניתנה היום, י"ד באב התשע"ט (15.8.2019).

ש ו פ ט
